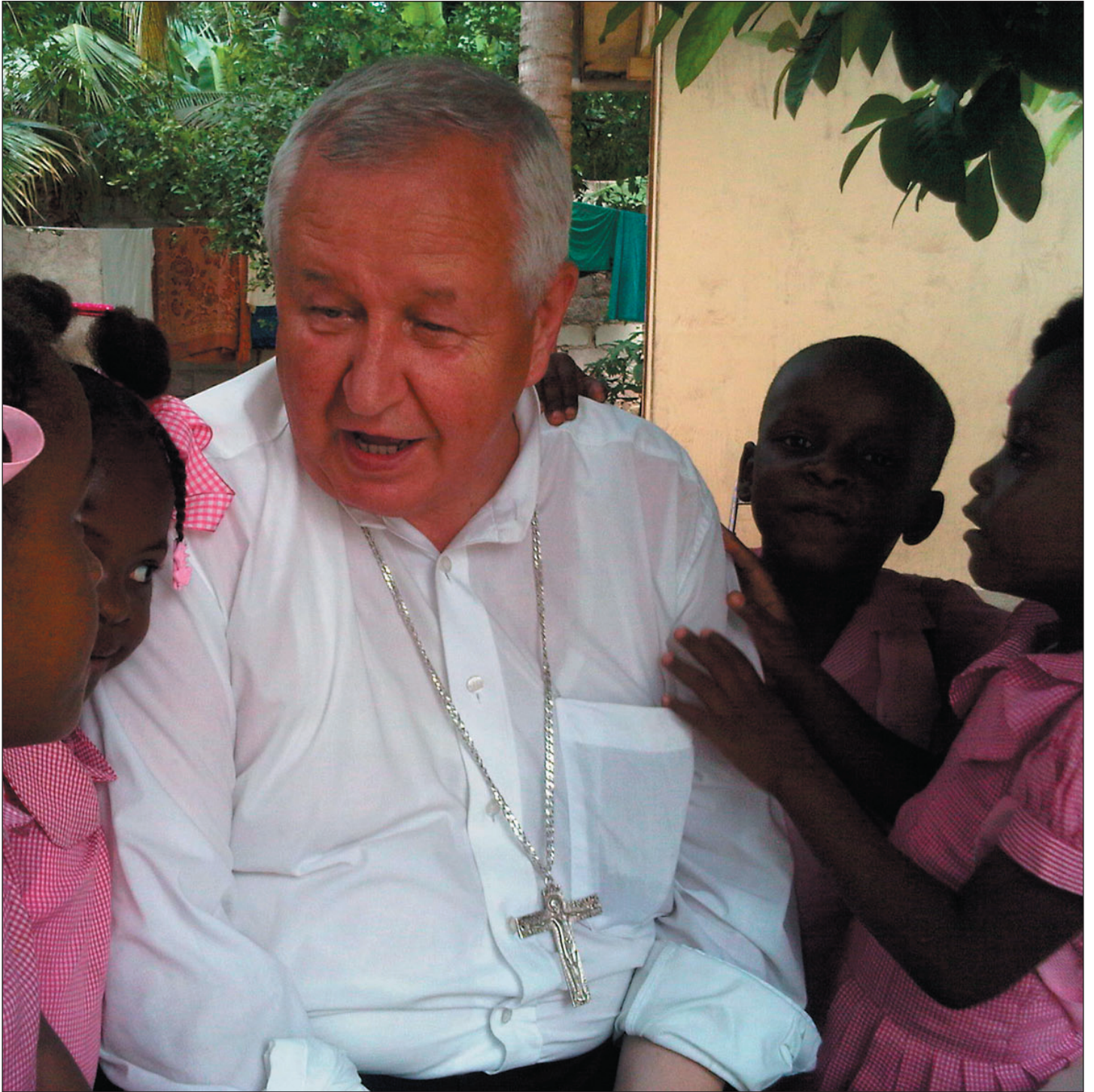

Život Cirkvi

Ročník 18

42/2011

Pápežské misijné diela apelujú na podporu v misijných krajinách

Medzinárodné stretnutie o novej evanjelizácii vo Vatikáne

Vatikán 15. októbra (RV) – Pápežská rada na podporu novej evanjelizácie zorganizovala vo Vatikáne medzinárodné stretnutie o novej evanjelizácii s názvom „Noví evanjelizátori pre novú evanjelizáciu“. Zúčastnili sa na ňom reprezentanti biskupských konferencií a iných organizácií jednotlivých krajín, ktorí sú zodpovední za rozvoj a podporu novej evanjelizácie. Konferenciu biskupov Slovenska zastupoval kňaz Roman Seko, ktorý momentálne pôsobí v Žilinskej diecéze.

Na začiatku stretnutia sa účastníkom prihovorel predseda spomínaného vatikánskeho dikastéria, Mons. Rino Fisichella. Po jeho vystúpení nasledovali prejavy viacerých osobností týkajúce sa hlavnej témy stretnutia – úryvku zo Skutkov apoštolov „Božie slovo sa šíri a vzráha“ (porov. Sk 12,24). Podvečer zavšili na koncerte talianskeho tenoristu Andreu Bocelliho a stretnutím s pápežom Benediktom XVI.

Svätý Otec v úvode svojho príhovoru poukázal na zámernú zmenu času dvoch slovies v motte stretnutia, ktoré sa v Skutkoch apoštolov nachádzajú v minulom čase. Podľa neho tak urobili preto, aby zdôraznili jeden mimoriadne dôležitý aspekt viery: presvedčenie, že „Božie slovo je vždy živé, v každom okamihu dejín až do súčasných dní, pretože ho Cirkev sprítomňuje a aktualizuje skrze verné odovzdávanie, slávenie sviatostí a svedectva veriacich“. Benedikt XVI. na tomto mieste zdôraznil, že „práve vďaka tomu je súčasnosť v jednoznačnej kontinuite s obdobím prvotných kresťanských komunit“.

V tomto porovnaní súčasnej doby s obdobím prvých kresťanov aj pokračoval: „Ako vtedy, tak aj dnes sa Božie slovo stretáva s uzavretím a odmietnutím, so spôsobmi myslenia a konania, ktoré sú vzdialené hľadaniu Boha a pravdy. Súčasný človek je zmätený a nedokáže nájsť odpovede na všetky otázky, ktoré zahlcujú jeho myseľ a ktoré sa usadili v hĺbke jeho srdca. Človek sa nemôže vyhnúť týmto otázkam, ktoré sa dotýkajú podstaty jeho samotného i celej existencie. Často sa však nechá zlákať pomínelým šťastím, ktoré ho vzdiali od hľadania podstaty života. Šťastím, ktoré ho na chvíľu uspokojí, no nakoniec mu zanechá len smútok a nespokojnosť.“

Svätý Otec však – i napriek poukázaniu na situáciu súčasného človeka – zdôraznil, že Božie slovo sa predsa šíri a vzráha. Poukázal pri tom na tri dôvody, prečo je tomu tak: „Prvým dôvodom je, že sila Slova nezávisí od našich skutkov, od našich spôsobov, od nášho konania, ale závisí od Boha, ktorý ukrýva svoju moc v slabých prejavoch; ktorý sa sprítomňuje v tichom rannom vánku (porov. 1Kr 19,12) a ktorý sa zjavuje na dreve kríža.“

Podľa Svätého Otca je druhým motívom, prečo sa Božie slovo stále šíri a vzráha, skutočnosť, že aj dnes semeno Božieho slova padá do úrodnej pôdy a prináša úrodu, tak ako v evanjeliovom podobenstve o rozsievateľovi (Mt 13,3-9). I napriek tomu, že vo svete je zjavnejšie a „hlučnejšie“ zlo, predsa však toto semeno Božieho slova v tichosti spôsobuje zmenu života mnohých ľudí.

Tretím dôvodom je, že Božie slovo je ako drobné horčičné zrnko, ktoré však – ak padne do úrodnej pôdy – stáva sa veľkým stromom. „Toto na jednej strane vnáša útechu a nádej, pretože poukazuje na neustály misionársky rozmach, ktorý oživuje Cirkev, no na druhej strane má nás všetkých naplňať zmyslom zodpovednosti za Božie slovo a za šírenie Evanjelia.“

Stretnutie o novej evanjelizácii vyvrcholilo 16. októbra slávnostnou svätou omšou. V Bazilike sv. Petra predsedal bohoslužbe pápež Benedikt XVI.

Drahí bratia a sestry!

S radosťou slúžim svätú omšu pre vás, ktorí sa v rôznych kútoch sveta angažujete v novej evanjelizácii. Táto liturgia je zavŕšením stretnutia, ktoré vás včera pozvalo konfrontovať rôzne oblasti tejto misie a počuť viaceré dôležité svedectvá. Osobne som vám chcel predstaviť niektoré myšlienky a dnes pre vás lámam chlieb Slova a Eucharistie v istote, ktorú zdieľame spoločne, že bez Krista, Slova a Chleba života, nemôžeme nič urobiť (porov. Jn 15,5). Som rád, že sa toto stretnutie koná v kontexte mesiaca október, týždeň pred Svetovým dňom misií. Tento deň nás odvoláva na správny univerzálny rozmer novej evanjelizácie v rovnováhe s misiou ad gentes.

Zo srdca pozdravujem všetkých vás, ktorí ste prijali pozvanie Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie. Osobitne pozdravujem a ďakujem predsedovi tohto nového dikastéria, Mons. Salvatorovi Fisichellovi, a jeho spolupracovníkom.

Vráťme sa však teraz k biblickým čítaniam, v ktorých sa dnes k nám prihovára Pán. Prvé čítanie, vzaté z knihy Izaiáša, nám hovorí o tom, že Boh je jeden, je jediný. Niet iných bohov okrem Pána a aj mocný Kýrus, perzský vládca, je len súčasťou veľkého obrazu, ktorý pozná iba Boh. Toto čítanie nám ponúka teologický zmysel histórie. Epochálne prevraty, povstania veľkých mocností, všetky stoja pod najvyššou vládou Boha. Žiadna pozemská moc ho nemôže nahradiť. Teológia histórie je dôležitým aspektom, podstatou novej evanjelizácie, pretože ľudia našich čias, po katastrofálnom

období totalitných impérií 20. storočia, potrebujú znovu nájsť komplexný pohľad na svet a na súčasnú dobu. Pohľad skutočne slobodný a pokojný. Ten pohľad, ktorý II. vatikánsky koncil ponúkol vo svojich dokumentoch, a ktorý moji predchodcovia Boží služobník Pavol VI. a blahoslavený Ján Pavol II. naznačili svojim učením.

Druhé čítanie je začiatok Prvého listu Solúnčanom. Už toto je veľmi sugestívne, pretože sa jedná o najstarší list, ktorý sme dostali od najväčšieho evanjelizátora všetkých čias, apoštola Pavla. On nám mimochodom hovorí, že ohlasovanie evanjelia sa nerobí izolovaným spôsobom. Aj on mal svojich spolupracovníkov Silvána a Timotea (porov. 1 Sol 1,1) a mnohých iných. Hneď dodáva ďalšiu dôležitú vec: ohlasovanie musí vždy predchádzať, sprevádzať a nasledovať modlitba. Ako píše: „Ustavične vzdávame vďaka Bohu za vás všetkých, keď si na vás spomínáme vo svojich modlitbách“ (v. 2). Potom nám apoštol hovorí, dobre si vedomý skutočnosti, že členov komunity si nevyvolil on, ale Boh: „Vieme, bratia, Bohom milovaní, o vašom vyvolení“ (v. 4). Každý misionár evanjelia musí vždy pamätať na túto pravdu: Je to Pán, ktorý sa dotýka srdca svojim Slovom a Duchom, povolávajúc ľudí k viere a do spoločenstva v Cirkvi. Nakoniec nám Pavol zanecháva jedno dôležité poučenie, získané na základe svojej skúsenosti. Ako píše: „lebo naše evanjelium neprišlo k vám iba v slovách, ale aj v moci a v Duchu Svätom a v celej plnosti; veď viete, akí sme boli medzi vami kvôli vám“ (v. 5). Pre to, aby bola evanjelizácia úspešná, potrebuje silu Ducha, ktorý oživuje ohlasovanie a prebýva v tom, kto nosí v sebe tú „plnú istotu“ o ktorej hovorí apoštol. Tento termín „istota“ je v gréckom origináli pleroforia: termín, ktorý nevyjadruje iba subjektívnu a psychologickú stránku, ale skôr plnosť, vernosť, úplnosť – v tomto prípade ohlasovania Krista. Ohlasovanie, na to, aby sa uskutočnilo a ostalo verné, si vyžaduje, aby bolo sprevádzané znakmi a gestami rovnako ako Ježišovo kázanie. Slovo, Duch a istota – takto chápaná – sú teda neoddeliteľné a napomáhajú efektívnemu šíreniu evanjeliovej zvesti.

Teraz sa zastavíme pri úryvku z evanjelia. Jedná sa o legitimitu platenia daní cisárovi, ktorá zahŕňa tú slávnu Ježišovu odpoveď: „Dávajte teda, čo je cisárovo, cisárovi, a čo je Božie, Bohu“ (Mt 22,21). Ale prv, než sa dôjde k tejto odpovedi, je jedna pasáž, ktorá odkazuje na tých, ktorí majú úlohu evanjelizovať. Tí, ktorí prišli za Ježišom – učeníci farizejov a herodiáni –, sa naňho obracajú s akýmsi ocenením, keď hovoria: „Učiteľ, vieme, že vždy vravíš pravdu a podľa pravdy učíš Božej ceste. Neberieš ohľad na nikoho, lebo nehľadáš na osobu človeka“ (v. 16). Práve toto potvrdenie, hoci bolo pokrytecké, musí pritiahnúť našu pozornosť. Učeníci farizejov a herodiáni neveria v to, čo hovoria. Tvrdia to iba ako *captatio benevolentiae* (zachytiť pozornosť) aby boli vypočutí, ale ich srdce je veľmi vzdialené tejto pravde. Práve, že chcú Ježiša chytiť do pasce, aby ho mohli obviniť. Pre nás je však toto tvrdenie veľmi vzácne. Ježiš v skutočnosti je pravdou a učí o Božej ceste podľa prav-

dy a nie že by bol niekomu podriadený. On sám je tou „Božou cestou“, po ktorej sme povolani kráčať. Môžeme si tu pripomenúť Ježišove slová z Jánovho evanjelia: „Ja som cesta, pravda a život“ (14,16). Do tohto prináša svetlo Augustínov komentár: „Bolo nevyhnutné, aby Ježiš povedal: «Ja som cesta, pravda a život», pretože ak sa raz spoznala cesta, ostalo spoznať cieľ. Cesta viedla k pravde, viedla k životu ... A my kam ideme ak nie k Nemu? A akou cestou kráčame ak nie skrze Neho?“ (In Jn 69,2). Noví evanjelizátori sú ako prví povolani kráčať touto Cestou, ktorou je Kristus, aby dali spoznať iným krásu evanjelia, ktoré dáva život. Na tejto ceste sa nekráča osamote, ale v spoločenstve: skúsenosť spoločenstva a bratského priateľstva, ktoré ponúkame tým, s ktorými sa stretávame, aby mali účasť na našej skúsenosti s Kristom a s jeho Cirkvou. Preto svedectvo spojené s ohlasovaním môže otvoriť srdcia tým, ktorí hľadajú pravdu, aby mohli spoznať zmysel svojho vlastného života.

Teraz krátka úvaha nad základnou otázkou platenia daní cisárovi. Ježiš odpovedá s prekvapujúcim politickým realizmom, spojeným s teocentrizmom prorockej tradície. Daň cisárovi sa platí, pretože na minci je jeho vyobrazenie; ale človek, každý človek v sebe nosí iný obraz, obraz Boha. Preto jemu a iba jemu môže každý vďačiť za svoju existenciu. Cirkevní otcovia, vychádzajúc z faktu, že Ježiš poukázal na cisárov obraz na minci, interpretovali túto stať vo svetle základného kontextu človeka stvoreného na Boží obraz, ktorý sa nachádza v prvej kapitole knihy Genezis. Istý neznámy autor píše: „Obraz Boha nie je odtlačok na zlate ale v ľudskom pokolení. Cisárova minca je zlato, tá Božia je ľudstvo ... Preto daj svoje materiálne bohatstvo cisárovi, ale zachovaj pre Boha jedinú nevinnosť svojho svedomia, kde je Boh kontemplovaný ... Cisár rozkázal, aby bol jeho obraz na každej minci, ale Boh si vyvolil človeka, ktorého stvoril, aby bol odrazom jeho slávy“ (Anonym, Nedokončené dielo na Matúša, kázeň 42). Svätý Augustín použil tento odkaz vo svojich kázňach niekoľko krát: „Ak cisár požaduje svoj obraz na minci – potvrdzuje -, nepožaduje aj Boh od človeka, aby bol Boží obraz v ňom?“ (En. in Ps., Žalm 94,2). A ešte: „Ako sa vracia cisárovi minca, tak sa Bohu vracia duša ožiarená a označená svetlom jeho tváre ... Kristus teda prebýva v ľudskom vnútri“ (tamtiež, Žalm 4,8).

Toto Ježišovo slovo je plné antropologického obsahu a nemôže sa jednoducho redukovať iba na politické spektrum. Cirkev sa preto neobmedzuje iba na to, aby ľudom pripomínala správny rozdiel medzi sférou autority cisára a Boha, medzi politickou oblasťou a tou náboženskou. Poslaním Cirkvi, tak ako Kristovým poslaním, je hovoriť o Bohu, pamätať na jeho suverénnosť a pripomínať všetkým, osobitne kresťanom, že stratili svoju vlastnú identitu, Božie právo na všetko to, čo mu patrí, a tým je náš život.

Práve kvôli tomu, aby sa dal nový impulz misionárskej úlohe celej Cirkvi vyvíeť ľudí z púšte, v ktorej sa často nachádzajú, smerom k miestu života, priateľstvu s Kristom, ktorý nám dáva život v plnosti, chcel by som

oznámiť pri tejto eucharistickej slávnosti svoje rozhodnutie vyhlásiť „Rok viery“, ktorý priblížim v nasledujúcom Apoštolskom liste. Tento rok sa začne 11. októbra 2012, na 50. výročie otvorenia II. vatikánskeho koncilu a potrvá do 24. novembra 2013, slávnosti Krista Kráľa celého vesmíru. Bude to moment vďačnosti a práce na stále plnšom obrátení sa k Bohu, pre posilnenie našej viery v neho a pre jeho radostné ohlasovanie človeku dnešnej doby.

Drahí bratia a sestry, vy ste tými protagonistami novej evanjelizácie, ktorú Cirkev prijala a vedie ďalej nie bez ťažkostí, ale s rovnakým entuziazmom ako mali prví kresťania. Na záver si privlastním slová apoštola Pavla, ktoré sme počuli: vzdávam vďaky Bohu za vás všetkých a uist'ujem vás, že na vás pamätám vo svojich modlitbách, vedomý si vašej odhodlanosti vo viere, vašej dobročinnnej lásky a vašej stálej dôvery v nášho Pána Ježiša Krista. Nech Panna Mária, ktorá sa nebála odpovedať „áno“ na Pánovo Slovo a potom, čo počala, sa vydala na cestu plnú radosti a dôvery, nech je vždy vaším vzorom a vašou sprievodkyňou. Učte sa od Pánovej a našej Matky byť zároveň pokorní a odvážni; jednoduchí a opatrní; mierni a silní, ale nie silou sveta, lež silou pravdy. -js-

Vo Vatikáne vydal pápež list motu proprio pod názvom Brána viery

Vatikán 17. októbra (RV) – Vo Vatikáne 17. októbra vydal pápež Benedikt XVI. apoštolský list vo forme motu proprio s názvom Brána viery. Vyhlásil ním Rok viery, ktorý začne 11. októbra 2012 na 50. výročie otvorenia II. vatikánskeho koncilu a potrvá do 24. novembra 2013 do slávnosti Krista Kráľa. Svätý Otec v liste vysvetľuje motívy a ciele, ktoré ho viedli vyhlásiť Rok viery.

Ako Benedikt XVI. uvádza, „Od začiatku svojej služby ako nástupcu Svätého Petra som vždy pamätal na potrebu znovuobjaviť cestu viery, stále viac poukazovať na dôkaz radosti a nového nadšenia, ktoré prichádzajú zo stretnutia s Kristom. ... Často sa stáva, že kresťania venujú väčšiu pozornosť dôsledkom ich angažovania sa v sociálnej, kultúrnej a politickej oblasti, uvažujúc o viere ako o samozrejmom predpoklade spoločenského života. V skutočnosti tento predpoklad nielenže už neplatí, ale častokrát je popieraný. ... Obnova Cirkvi prichádza skrze svedectvo života veriacich: Skrze svoju vlastnú existenciu vo svete sú kresťania v skutočnosti povolání, aby nechali zažiarit' Slovo pravdy, ktoré nám zanechal Pán Ježiš. ... «Rok viery» v tomto pohľade – píše ďalej Benedikt XVI. – je pozvaním k autentickému a pôvodnému obráteniu sa k Pánovi, jedinému Spasiteľovi sveta. V tajomstve jeho smrti a zmŕtvychvstania Boh zjavil plnosť Lásky, ktorá zachraňuje a volá ľudí k obráteniu skrze odpustenie hriechov (porov. Sk 5,31)“. -js-

Príhovor Svätého Otca pred modlitbou Anjel Pána

Vatikán 16. októbra (RV) - Benedikt XVI. sa prihovril veriacim pred modlitbou Anjel Pána.

Drahí bratia a sestry,

včera sa vo Vatikáne uskutočnilo dôležité stretnutie na tému novej evanjelizácie, ktoré bolo zavŕšené dnes slávením svätej omše, ktorej som predsedal v Bazilike sv. Petra. Toto stretnutie, ktoré zorganizovala Pápežská rada na podporu novej evanjelizácie, malo za svoj hlavný cieľ prehĺbiť a definovať rozsah nového ohlasovania evanjelia v krajinách s dlhou kresťanskou tradíciou. Rovnako malo za cieľ ponúknuť niekoľko svedectiev a dôležitých skúseností.

Mnohí z celého sveta, ktorí sú zaangażovaní v tejto misii, odpovedali na pozvanie, ktoré už blahoslavený Ján Pavol II. jasne naznačil ako naliehavú a podnetnú výzvu pre Cirkev. On pripomínajúc II. vatikánsky koncil a toho, kto uviedol jeho výsledky do života – Pavla VI. –, bol veľkým zástancom či už misionárskej činnosti ad gentes, čo znamená k ľuďom a do krajín, kde evanjelium ešte nezapustilo korene, ako aj podporovateľom novej evanjelizácie. Toto sú dva aspekty jediného poslania Cirkvi, a preto je dôležité nad nimi uvažovať spoločne, práve v tomto mesiaci október, charakterizovanom slávením Svetového dňa misií na budúcu nedeľu.

Tak ako som to už urobil pred chvíľou počas homílie počas svätej omše, využijem túto príležitosť, aby som oznámil svoje rozhodnutie vyhlásiť osobitný Rok viery, ktorý sa začne 11. októbra 2012 na 50. výročie otvorenia II. vatikánskeho koncilu. Rok viery potrvá do 24. novembra 2013 do slávnosti Krista Kráľa vesmíru. Motívy, ciele a základné pokyny tohto „Roka“ som vyjadril v Apoštolskom liste, ktorý bude publikovaný v priebehu niekoľkých dní.

Boží služobník Pavol VI. vyhlásil podobný „Rok viery“ v roku 1967 pri príležitosti 1900. výročia mučeníckej smrti svätých Petra a Pavla, práve v časoch veľkých kultúrnych zmien. Myslím si, že po pol storočí od otvorenia koncilu, spojeného s blahoslaveným Jánom XXIII., je znovu príležitosť pripomenúť krásu a centrálnu miesto viery, nevyhnutnosť jej posilnenia a prehĺbenia na osobnej ale aj komunitnej úrovni. Je to príležitosť prežiť ho nie tak v zmysle osláv, ale predovšetkým v zmysle misií, práve v pohľade misií ad gentes a novej evanjelizácie.

Drahí priatelia, v liturgii dnešnej nedele sme čítali to, čo napísal sv. Pavol Solúnčanom: „Naše evanjelium neprišlo k vám iba v slovách, ale aj v moci a v Duchu Svätom a v celej plnosti“. Nech tieto slová Apoštola národov sú nádejou a plánom pre dnešných misionárov – kňazov, rehoľníkov a laikov -, ktorí sú zapojení do ohlasovania Krista tým, ktorí ho nepoznajú, alebo tým, ktorí ho zredukovali iba na obyčajnú historickú osobnosť. Nech Panna Mária pomáha každému kresťanovi byť skutočným a účinným svedkom Evanjelia. -js-

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Žalm 136

Vatikán, 19. októbra (RV) - Na Námestí sv. Petra vo Vatikáne sa uskutočnila generálna audiencia Svätého Otca. Benedikt XVI. pokračoval v cykle katechéz o modlitbe výkladom Žalmu 136.

Drahí bratia a sestry,

chcel by som sa dnes spolu s vami zamyslieť nad jedným žalmom, ktorý zhrňuje celé dejiny spásy, ktoré nám dosvedčuje Starý zákon. Ide o veľký hymnus, ktorý oslavuje Pána a mnohé, opakované prejavy jeho dobroty v dejinách ľudstva. Je to žalm 136 (alebo 135 podľa grécko-latinského číslovania).

Tento žalm – ako slávnostná modlitba vzdávania vďaky, známa ako „Veľký Hallel“ – sa tradične spieva na konci židovskej veľkonočnej večere a veľmi pravdepodobne sa ho modlil aj sám Ježiš počas poslednej Veľkej noci, ktorú slávil so svojimi učeníkmi. Tento žalm pravdepodobne spomínajú evanjelisti: „Potom zapievali chválospev a vyšli na Olivovú horu“ (porov. Mt 26,30; Mk 14,26). Tento horizont modlitby tak osvetľuje ťažkú cestu na Golgotu. Celý žalm je vo forme litánií, v ktorých sa neustále opakuje antifóna „lebo jeho milosrdenstvo je večné“. Kompozícia žalmu je tvorená vymenovávaním mnohých Božích zásahov v dejinách ľudstva a mnohých zázrakov v prospech svojho ľudu. Za každým veršom oslavy na Pánovo spásne konanie nasleduje antifóna, ktorej základom je chvála večnej Božej lásky; lásky, ktorá – podľa použitého hebrejského termínu – je zároveň aj vernosťou, milosrdenstvom, dobrotou, milosťou a nežnosťou. Toto je zjednocujúci motív celého žalmu, ktorý sa v presne rovnakej forme stále opakuje, zatiaľ čo sa menia dôležité a podstatné prejavy tejto lásky: stvorenie, vyslobodenie z otroctva, dar zeme, prozreteľná a neustála pomoc svojmu ľudu i každému stvoreniu.

Po trojnásobnej výzve vzdávať vďaky zvrchovanému Bohu (vv. 1-3) je Pán oslavovaný ako Ten, kto koná „veľké zázraky“ (v. 4), z ktorých prvý je stvorenie: nebesia, zem, hviezdy (vv. 5-9). Stvorený svet nie je iba jednoduchou scénériou, do ktorej sa vkladá Božie spásne konanie, ale už aj ono je samotným začiatkom toho úžasného konania. Skrze stvorenie sa Pán ukazuje v celej svojej добрote a kráse, spája sa so životom, zjavuje svoju dobrú vôľu, v ktorej pramení každé iné spásne konanie. V našom žalme sa odráža prvá kapitola Knihy Genezis, stvorený svet je zhrnutý vo svojich základných prvkoch, s poukázaním na nebeské telesá – slnko, mesiac, hviezdy – úžasné stvorenia, ktoré vládnu dňu a noci. Nehovorí sa tu o stvorení človeka, no ten je v tom vždy zahrnutý; slnko a mesiac

sú stvorené pre neho, na odpočítavanie času pre človeka a pre poukázanie na vzťah so Stvoriteľom najmä skrze liturgické obdobia.

Je to práve slávnosť Veľkej noci, ktorá je zdôraznená hneď potom, keď – pokračujúc v poukázani na zjavenia Boha v dejinách – sa začína veľkou udalosťou vyslobodenia z egyptského otroctva, teda Exodom, a načrtnutím jeho najdôležitejších prvkov: smrť egyptských prvorođených, útek z Egypta, prechod cez Červené more, putovanie púšťou až

po vstup do Zaslúbenej zeme (vv. 10-20). Sme v prvotných okamihoch dejín Izraela. Boh mocne zasiahol a priniesol svojmu ľudu slobodu; skrze Mojžiša, svojho vyvoleného, sa ukázal faraónovi v celej svojej veľkosti a nakoniec zlomil odpor Egyptanov hroznou ranou smrti ich prvorođených. Tak Izrael môže opustiť krajinu otroctva, aj so zlatom svojich utláčateľov (Ex 12,35-36), „pod ochranou zdvihnutej ruky“ (Ex 14,8), radostným znakom víťazstva. Aj pri Červenom mori Pán koná s milosrdnou mocou. Izraeliti - prestrašení z Egyptanov, ktorí ich naháňajú – už oplakávajú, že odišli z Egypta (porov. Ex 14,10-12). No Pán pred ich očami – ako hovorí náš žalm – „rozdělil Červené more na dve časti [...] A Izraela previedol jeho stredom [...] v Červenom mori zatopil faraóna i jeho vojsko“ (vv. 13-15). Obraz Červeného mora „rozdeleného“ na dve časti, evokuje obraz mora ako monštra, rozseknutého na dve časti a tým zneškodneného. Pánova moc víťazí nad nebezpečenstvom sily prírody i vojenskej sily ľudi: more, ktoré – ako sa zdalo – zatarasilo únikovú cestu Božiemu ľudu, no nakoniec predsa len umožní Izraelitom prejsť po suchu a zatvorí sa nad Egyptanmi a pohltí ich. „Pánova mocná pravica a zdvihnuté rameno“ (porov. Deut 5,15; 7,19; 26,8) sa tak ukázali v ich plnej spásonosnej sile: nespravodlivý utláčateľ bol porazený, pohltý vodami, zatiaľ čo Boží ľud „prejde jeho stredom“, aby pokračoval na svojej ceste za slobodou.

Na túto cestu sa teraz odvoláva náš žalm, pripomínajúc kratučkou vetou dlhé putovanie Izraela do zaslúbenej zeme: „On previedol svoj ľud cez púšť, lebo jeho milosrdenstvo je večné“ (v. 16). Týchto pár slov zahrňuje skúsenosť štyridsiatic rokov, rozhodujúce obdobie pre Izrael, ktorý – nechajúc sa viesť Pánom – sa učí žiť z viery, v poslušnosti a poddajnosti zákonu Boha. Sú to ťažké roky, poznačené tvrdosťou života v púšti, ale aj šťastné roky dôvery v Pána, synovskej dôvery; je to obdobie „mladosti“, ako ho definuje prorok Jeremiáš, hovoriac k Izraelu v mene Pána, s vyjad-

reniami plnými nehy a nostalgie: „Spomínam na milotu tvojej mladosti, na lásku tvojich zásnub, keď si ma nasledoval na pustatine, v nezasiatej krajine“ (Jer 2,2). Pán, ako pastier zo Žalmu 23, ktorý sme kontemplovali v jednej z katechéz, štyridsať rokov viedol svoj ľud, vychovával ho a miloval, privedúc ho do zaslúbenej zeme, víťaziac aj nad protivensťami a nevráživosťou nepriateľských národov, ktoré chceli brániť ceste spásy (porov. vv. 17-20).

Vo výpočte „veľkých zázrakov“, ktorý náš žalm prináša, sa tak dostávame k momentu záverečného daru, v dovŕšení Božieho prísľubu, daného Otcem: „Ich krajinu dal za dedičstvo, lebo jeho milosrdenstvo je večné; za dedičstvo Izraelovi, svojmu služobníkovi, lebo jeho milosrdenstvo je večné“ (vv. 21-22). V oslave večného Pánovho milosrdenstva sa teraz pripomína dar zeme, dar, ktorý ľud má prijať bez toho, aby sa ho zmocnil, žijúc neustále v stave uznanlivého a vďačného prijatia. Izrael dostáva územie, ktoré má obývať ako „dedičstvo“, termín, ktorý sa zvyčajným spôsobom vzťahuje k otcovskému dedičstvu. Jedným z prednostných práv Boha je „dávať“; a teraz, na konci Exodu, Izrael – príjemca daru – ako syn vstupuje do krajiny naplnenej prísľubom. Skončil sa čas tuláctva pod stanmi, v živote poznačenom nestálosťou. Teraz sa začal šťastný čas stability, radosti zo stavania domov, sadenia viniča, žitia v bezpečí a pokoji (porov. Dt 8,7-13). Ale je aj časom pokušenia modloslužby, miešania sa s pohanmi, sebestačnosti, ktorá spôsobuje zabudnutie na pôvod daru. Preto žalmista spomína poníženie a nepriateľov, realitu smrti, v ktorej sa Pán opäť objavuje ako Spasiteľ: „On pamätal na nás v našom ponížení, lebo jeho milosrdenstvo je večné. A oslobodil nás od našich nepriateľov, lebo jeho milosrdenstvo je večné“ (vv. 23-24).

Tu sa však môžeme pýtať: ako môžeme urobiť z tohto žalmu našu modlitbu, ako si ho môžeme privlastniť a urobiť z neho našu modlitbu? Dôležité je toto zarámovanie celého žalmu, na začiatku a na konci: je ním stvorenie. Vrátime sa k tomuto bodu: stvorenie ako veľký dar Boha, z ktorého žijeme a v ktorom sa on zjavuje vo svojej добрote a veľkosti. Musíme si uvedomovať, že stvorenie ako dar od Boha je spoločným bodom pre nás všetkých. Potom nasledujú dejiny spásy. Prirodzene môžeme povedať: toto vyslobodenie z Egypta, čas na púšti, vstup do Svätej zeme a nasledujúce problémy sú nám vzdialené, nie sú našimi dejinami. No musíme byť pozorní s ohľadom na základnú štruktúru tejto modlitby. Jej základom je, že nám Izrael pripomína Pánovu dobrotu. V tomto príbehu je množstvo temných údolí, je tu množstvo úsekov, ktoré sú náročné a vedú k smrti, no Izrael sám sebe pripomína, že Boh je dobrý a tak môže prežiť v tomto temnom údolí smrti, pretože pamätá na Boha. Pamätá na Pánovu dobrotu, na jeho moc a na jeho milosrdenstvo, ktoré je večné. Toto je dôležité aj pre nás: pamätať na Pánovu dobrotu. Táto pamäť sa stáva pevnou nádejou. Pamätajme na to, že Boh existuje, Boh je dobrý a jeho milosrdenstvo je večné.

Toto pamätanie nás otvára – i v ťažkostiach všedných dní – k ceste smerujúcej do budúcnosti: ono je svetlom a hviezdou, ktoré nás vedie. Aj my máme pamätať na dobro, milosrdnú a večnú Božiu lásku. Dejiny Izraela sú spomienkou aj pre nás. Ukazujú nám, ako sa Boh zjavil a ako si vyvolil svoj národ. Potom sa Boh stal človekom, jedným z nás: žil uprostred nás, trpel s nami, zomrel za nás. A zostáva s nami vo Sviatosti a v Slove. Sú to dejiny Božej dobroty: jeho láska je večná. A aj tieto dve tisícročia dejín Cirkvi zjavujú neustálu Božiu dobrotu. Po temnom období nacistického a komunistického prenasledovania nás Boh oslobodil; ukázal, že je dobrý a mocný, že jeho milosrdenstvo je večné. A ako je prítomný v spoločných dejinách, tak je prítomný aj v osobných osudoch každého z nás. Boh nám pomáha, stáva sa pre nás hviezdou nádeje a my by sme mali neustále pamätať na veľké skutky, ktoré vykonal v našich životoch a dôverovať mu: lebo jeho milosrdenstvo je večné. A – hoci dnes prežívam temnú noc – zajtra ma On oslobodí, pretože jeho milosrdenstvo je večné.

Vráťme sa ale k žalmu, pretože, nakoniec sa tento žalm vracia k stvoreniu. Pán – pokračuje žalmista – „dáva pokrm každému stvoreniu, lebo jeho milosrdenstvo je večné“ (v. 25). Preto sa modlitba žalmu uzatvára pozvaním k vzdávaniu chvály: „Oslavujte Boha nebies, lebo jeho milosrdenstvo je večné“. Pán je dobrým a prozreteľným Otcem, ktorý dáva dedičstvo svojim synom a ponúka všetkým potravu pre život. Boh, ktorý stvoril nebesia i zem a nebeské svetlo, ktorý vstupuje do ľudských dejín, aby všetkých svojich synov privádzal k spásu je Bohom, ktorý naplnia vesmír svojou prítomnosťou dobra, starajúc sa o život a dávajúc chlieb. Neviditeľná sila Stvoriteľa a Pána, ospievaná v žalme, sa zjavuje v drobnom zviditeľňovaní každodenného chleba, ktorý symbolizuje a zhŕňa lásku Boha ako Otca a otvára nás k novozákonnému zavŕšeniu, „chlebu života“ – Eucharistii – ktorá nás sprevádza v našom bytí veriacimi, anticipujúc definitívnu radosť z mesiášskej nebeskej hostiny.

Bratia a sestry, žehnajúca oslava žalmu 136 nám umožnila prejsť najdôležitejšími etapami dejín spásy, až po veľkonočné mystérium, v ktorom sa Božie spásonosné konanie završuje. S uznaním a radosťou oslavujme Stvoriteľa, Spasiteľa a verného Otca, ktorý „tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život“ (Jn 3,16). V plnosti čias, Boží Syn sa stal človekom, aby daroval svoj život za spásu každého z nás, a dáva sa nám v eucharistickom mystériu, aby nás urobil účastníkmi svojej zmluvy, vďaka ktorej sa stávame Božími deťmi. K tomu ešte pridáva svoju milosrdnú dobrotu a jemnosť jeho „lásky navždy“.

Chcem preto ukončiť túto katechézu slovami ktoré sv. Ján píše vo svojom Prvom liste, a na ktorý by sme mali stále pamätať v našich modlitbách: „Pozrite, akú veľkú lásku nám daroval Otec: voláme sa Božími deťmi a nimi aj sme“ (1 Jn 3,1). **Preklad: Lubomír Rebek / snímka RV**

Pápež Benedikt XVI. sa stretol s predstaviteľmi Sýrsko-malabarskej cirkvi

Vatikán 17. októbra (RV) - „Stať sa kvasom pokoja a harmónie medzi všetkými ľuďmi dobrej vôle v rozličných náboženstvách“, také je podľa pápeža Benedikta XVI. poslanie Sýrsko-malabarskej cirkvi, s ktorej predstaviteľmi sa dopoludnia stretol vo Vatikáne. Na čele sýrsko-malabarskej delegácie bol vyšší arcibiskup George Alencherry.

Sýrsko-malabarská katolícka cirkev je rozšírená najmä v indickom štáte Kérala a na Malabarskom pobreží. Má okolo 3,7 milióna veriacich, ktorí odvodzujú svoju vieru od pôsobenia sv. apoštola Tomáša v Indii v 1. storočí. V súvislosti s aktuálnou situáciou v Kérole pápež dodal: „Viem, že život kresťanov je skomplikovaný nedôverou a dokonca násilím rôznych siekt, no ja vás vyzývam k rozvíjaniu spolupráce so všetkými ľuďmi dobrej vôle, patriacich do všetkých náboženstiev v oblasti, kde žijete, aby ste udržiavali pokoj a harmóniu v tomto regióne, pre dobro Cirkvi a všetkých obyvateľov.“ -fr-

Benedikt XVI. prijal prezidenta Mongolskej republiky Elbegdorja

Vatikán 17. októbra (RV) – Svätý Otec Benedikt XVI. prijal na osobitnej audiencii prezidenta Mongolskej republiky Tsakhiagiina Elbegdorja. Prezident sa následne stretol so štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonom a Mons. Dominiqom Mambertim, sekretárom pre vzťahy so štátmi.

Pri vzájomných rozhovoroch pripomenuli existujúce dobré vzťahy a spoluprácu medzi Mongolskom a Svätou stolicou vo vzdelávacej a sociálnej oblasti. Dotkli sa aj témy politickej situácie na Ázijskom kontinente a poukázali na dôležitosť medzikultúrneho a medzináboženského dialógu v podporovaní pokoja a spravodlivosti. -js-

Pápež Benedikt XVI. poslal poslanstvo pri príležitosti Svetového dňa výživy

Vatikán/Taliansko 17. októbra (RV) – Pri príležitosti tridsiateho svetového dňa výživy, ktoré sme si pripomenuli 16. októbra, adresoval pápež Benedikt XVI. poslanstvo generálnemu riaditeľovi FAO, Jacquesovi Dioufovi. Po-

solstvo prečítal počas slávnostnej ceremónie v sídle tejto svetovej organizácie v Ríme Mons. Luigi Travaglino, stály pozorovateľ Svätej stolice pri FAO.

Vo svojom poslanstve Svätý Otec zdôraznil, že každoročné slávenie Svetového dňa výživy má byť nielen pripomienkou založenia organizácie FAO a jej úsilia v prospech poľnohospodárskeho rozvoja pre boj s hladom a podvýživou, ale predovšetkým má byť príležitosťou pre zdôraznenie situácie všetkých tých, ktorým chýba základná obživa potrebná pre prežitie.

„Tvárou v tvár dramatickému rozšíreniu hladu nestačí len premýšľanie, analýza problémov a vyslovenie disponovanosti k pomoci. Príliš často totiž tieto prvky zostanú bez akejkoľvek odpovede, pretože sú uzavreté len v sfére emócií a nedokážu vyburcovať svedomie k hľadaniu pravdy a dobra. Neustále sa opakujú snahy ospravedlniť svoje konanie a predovšetkým zanedbávanie konania, ktoré je spôsobené egoizmom a bočnými cieľmi a zámermi. Zámerom tohto svetového dňa by naopak mala byť snaha zmeniť konanie a rozhodnutia k tomu, aby sa pre každú ľudskú bytosť zabezpečil – dnes a nie zajtra! – prístup k základným potravinám, a aby poľnohospodársky sektor disponoval dostatočným množstvom investícií a zdrojov k stabilizovaniu produkcie a teda aj trhu.“

Podľa pápeža je jedinou možnosťou k prekonaniu týchto problémov „osvojenie si zodpovedného životného štýlu, nevyhnutná striedmosť v správaní a v spotrebe, aby sa tak uprednostnilo dobro aj pre budúce generácie v kontexte udržateľného rozvoja, ochrany stvorenstva, spravodlivej distribúcie zdrojov a konkrétnych snáh nasmerovaných k rozvoju ľudí a národov.“ -fr-

Členovia CEBSI sa stali členmi Pápežskej nadácie Centesimus Annus

Vatikán 14. októbra (RV) – Deväť členovia slovenského občianskeho združenia s názvom Stredoeurópska podnikateľská a sociálna iniciatíva (CEBSI) sa stali členmi Pápežskej nadácie Centesimus Annus Pro Pontifice. Vo Vatikáne ich za jej členov prijali vo štvrtok 14. októbra.

CEBSI je podľa internetovej stránky nezávislá a nepolitická nezisková mimovládna organizácia, ktorej poslaním je podpora ekonomických a sociálnych systémov a politik, ktoré rešpektujú slobodu každého človeka a vychádzajú zo základných morálnych hodnôt.

Združenie zorganizovalo spolu s Pápežskou nadáciou koncom minulého mesiaca medzinárodnú konferenciu o odkaze prvej sociálnej encykliky Benedikta XVI. Caritas in veritate (Láska v pravde) pre súčasnú spoločnosť. Zúčastnili sa jej viacerí domáci i zahraniční odborníci z rôznych sfér spoločenského i cirkevného života. -ml-

Novým nunciom v USA sa stal arcibiskup Viganò

Vatikán, 19. októbra (RV) – Pápež Benedikt XVI. vymenoval 19. októbra nového apoštolského nuncia v Spojených štátoch amerických. Stal sa ním arcibiskup Carlo Maria Viganò, doterajší generálny sekretár Governatorátu mestského štátu Vatikán. Mons. Viganò nastúpi po arcibiskupovi Pietrovi Sambim, ktorý zomrel pred niekoľkými týždňami. -js-

Patriarchu Jeruzalema Fouada Twalu prijal Svätý Otec

Vatikán 14. októbra (RV) – Pápež Benedikt XVI. prijal 13. októbra na audiencii latinského patriarchu Jeruzalema Mons. Fouada Twala, ktorý bol vo Vatikáne pri príležitosti výročného stretnutia Konferencie latinských biskupov arabského regiónu (CELRA). V rozhovore pre Vatikánsky rozhlas patriarcha Twal k stretnutiu so Svätým Otcem a k téme „arabskej jari“ poznamenal: „Tieto udalosti arabskej jari sú pre mňa ako semafor, na ktorom bola predtým vždy červená – nikto nemohol prejsť a nikto nemohol otvoriť ústa – a teraz zasvietila zelená: Všetci sa dávajú do pohybu, ale nevieme, kam nás to povedie. Potom sú tu vonkajšie elementy, ktoré vstupujú do hry, možno preto, aby zničili naše nádeje. Ja ostávam optimistom a nebojím sa, pretože my kresťania sme integrálnou súčasťou národa v dobrom, aj v zlom. Som veľmi vďačný, že Svätý Otec má vždy v srdci Svätú zem a pokoj na Blízkom východe. To vidíme vo všetkých jeho vyjadreniach: či v posledných dňoch vo výzve v súvislosti s Egyptom, či teraz v súvislosti s nami. Myslí na nás, myslí na kresťanov, záleží mu na pokoji pre každého!“ -jak-

Benedikt XVI. austrálskym biskupom: Kráčajte o krok vpred v láske a pravde

Vatikán, 20. októbra (RV) – Svätý Otec Benedikt XVI. prijal na audiencii austrálskych biskupov vo Vatikáne. Ako uviedol, tamojšia Cirkev bola v uplynulých rokoch poznamenaná dvoma mimoriadnymi momentmi. Prvým z nich boli Svetové dni mládeže, v rámci ktorých austrálske diecézy prijali mladých katolíkov z celého sveta. Podľa pápeža „Duch Svätý nikdy neustáva v prebúdžaní túžby po svätosti a apoštolskej horlivosti v mladých

srdciach“, a povzbudil biskupov, aby podporovali toto radikálne príľnutie k Ježišovi Kristovi.

Druhou udalosťou, ktorú v príhovore spomenul, bolo minuloročné svätorečenie Austrálčanky Mary MacKillopovej, ktorú označil za príklad svätosti a oddanosti pre všetkých, no zvlášť pre rehoľníčky a pre tých, ktorí sa venujú výchove mladých ľudí. „Odvážna odpoveď sv. Mary MacKillopovej na ťažkosti, ktorým čelila vo svojom živote, môže inšpirovať aj dnešných katolíkov zoči-voči novej evanjelizácii a závažným výzvam pri šírení evanjelia v spoločnosti. Všetci členovia Cirkvi potrebujú byť formovaní vo svojej viere, počínajúc kvalitnou katechézou pre deti a náboženskou výchovou v katolíckych školách až po veľmi potrebné katechetické programy pre dospelých. Kňazov a rehoľníkov tiež treba podporovať a povzbudzovať neustálou formáciou, prehlbovaním duchovného života v rýchlo sa sekularizujúcom svete.“

Benedikt XVI. povzbudil austrálskych biskupov, aby naďalej boli „pastiermi duší“, ktorí – spolu so svojimi kňazmi – sú vždy pripravení „kráčať o krok vpred v láske a pravde, v záujme stáda, ktoré im bolo zverené (porov. Mt 5,41), snažiac sa uchovávať ho vo svätosti, pokorne ho učiť a viesť ho bezúhonne na cestách katolíckej viery“. Zároveň Svätý Otec pozval najvyšších predstaviteľov austrálskej cirkvi, aby špeciálnu pozornosť venovali sláveniu liturgie: „Vynaložte všetko úsilie na pomoc katechétom a hudobníkom v ich prípravách, aby sa slávenie rímskeho obradu vo vašich diecézach stávalo momentom stále väčšej milosti a krásy, hodným Pána a duchovne obohacujúcim pre každého.“ -fr-

Svätý Otec inauguroval austrálske pútnické centrum v Ríme

Vatikán/Taliansko, 20. októbra (RV) – Svätý Otec Benedikt XVI. v stredu 19. októbra po večer požehnal a oficiálne inauguroval prvé austrálske pútnické centrum v Ríme – Domus Australia, ktoré sa nachádza neďaleko centrálnej železničnej stanice. V novej inštitúcii nechýba kaplnka, ubytovacie a stravovacie priestory, konferenčná sála či informačné stredisko pre návštevníkov.

Ako povedal Benedikt XVI., mnoho generácií pútnikov z celého kresťanského sveta sa vydalo na cestu do Ríma, a posilnilo tým korene svojej viery – korene, ktoré sú zdrojom životodarenej miazgy. V tomto zmysle by sa podľa hlavy Katolíckej cirkvi pútnici vždy mali v Ríme cítiť ako doma, a Domus Australia bude v tomto zmysle zohrávať významnú úlohu.

„Ja sa dnes modlím, aby sa tí, ktorí prejdú týmto domom, vrátili do svojich domovov s pevnejšou vierou, radostnejšou nádejou a horlivejšou láskou k Pánovi, pripravení venovať sa s čerstvým zápalom úlohe svedčiť o Kristovi vo svete, v ktorom žijú a pracujú.“ uviedol Svätý Otec. -fr-

Zomrel grécko-ortodoxný metropolita Rakúska Michael Staikos

Rakúsko, 19. októbra (RV) – Vo Viedni zomrel grécko-ortodoxný metropolita Rakúska Michael Staikos. Zástupca pravoslávnej cirkvi skončil po ťažkej chorobe 18. októbra. Kondolenčný telegram zaslal aj viedenský kardinál Christoph Schönborn, ktorý zosnulého metopolitu Stoikosa označil za „mohutný pilier ekumenizmu nielen v Rakúsku ale aj za jeho hranicami“ a dodal, že smrťou metopolitu „stratil jedného priateľa a brata“.

Michael Staikos sa narodil v roku 1946 v Grécku. Od roku 1964 pôsobil v Rakúsku, v službách viedenskej pravoslávnej metropólie. V roku 1977 ho vysvätili za kňaza a v roku 1986 za biskupa. V roku 1991 bol Posvätným synodom Konštantinopolského patriarchátu zvolený za metopolitu Rakúska a exarchu pre Maďarsko. Bol veľkým priateľom kardinála Franza Königa, ktorého považoval za svoj „veľký vzor“. Od neho prijal za svoju myšlienku dôležitosť dialógu a úprimnosti v rešpektovaní iných kultúr a náboženstiev. -js-

Scola: V cirkevných kruhoch je pápežské magistérium takmer neznáme

Miláno 14. októbra (RV CZ) – „Slová Svätého Otca nie sú jedným z mnohých hlasov,“ píše vo svojom prvom liste milánskej arcidiecéze jej nový pastier, kardinál Angelo Scola. „Priznajme si, že si často nie sme vedomí dôležitosti pápežského úradu,“ pokračuje milánsky arcibiskup, „i vzhľadom k tomu, že dnešná spoločnosť ľahko redukuje učiteľský úrad Cirkvi na jedno z mnohých možných mienok. „I v cirkevných kruhoch je magistérium Svätého Otca takmer neznáme – nikto ho nepozná, neodovzdáva, nekomentuje,“ tvrdí kardinál Scola a nemyslí iba na súčasné príhovory Benedikta XVI., ale aj jeho encykliky a ďalšie dôležité dokumenty. „Osobné svedectvo a učenie Petrovho nástupcu však môže utvrdiť našu vieru a posilniť naše presvedčenie, že v dnešnom spoločensko-kultúrnom kontexte môže byť viera racionálna, pretože ľudskej slobode predkladá možnosť jej završenia,“ domnieva sa. Kardinál Scola preto navrhuje, aby sa v budúcich mesiacoch veriaci jeho diecézy osobne i v rámci spoločenstiev zoznamovali s náukou Svätého Otca, najmä s jeho učením o rodine, práci a sviatočnom dni. Z magistéria pápežov, katechizmu Katolíckej cirkvi a slov Písma bude čerpať desať katechéz, ktoré veriacim milánskej arcidiecézy

postupne predstavia ako prípravu na Svetové stretnutie rodín v máji 2012. -jag-

Európsky súdny dvor rozhodol o závažnej bioetickej problematike

Luxemburg, 19. októbra (RV CZ) – Európsky súdny dvor rozhodol, že nie je možné patentovať ľudské embryá ani bunky, ktoré z nich pochádzajú. Znamená to, že v budúcnosti nebude možné patentovať také biotechnologické postupy, ktoré využívajú ľudské vajíčka od okamihu ich oplodnenia. Súd tiež rozšíril pojem ľudského embrya aj na neoplozené vaječné bunky, lebo „okamihom oplodnenia nastáva proces rozvoja ľudskej bytosti“, a na jeho dôstojnosť je nutné brať etický ohľad.

Rozhodnutie Európskeho súdneho dvora je výstetím niekoľko rokov trvajúceho sporu profesora Olivera Brüstleho, ktorý patentoval metódu výroby nervových buniek z kultivovaných ľudských embryonálnych buniek, a jeho oponenta, organizácie Greenpeace, ktorá napadla získavanie nervových buniek zo zárodkov. Brüstle, riaditeľ Inštitútu rekonštruktívnej neurobiológie na Bonnskej univerzite, rozhodnutie súdu kritizoval, pretože podľa neho ohrozí rozvoj vedeckých výskumov, využívajúcich kmeňové bunky.

Poradca Greenpeace Christoph Then oproti nemu výrok súdu privítal. Európsky súdny dvor podľa jeho názoru jasne potvrdil, že človek musí byť vo všetkých fázach svojho rozvoja chránený pred komerčným využívaním. Vedu súdne rozhodnutie ohrozí len málo, pretože už dnes existujú alternatívy, ako vyrábať kmeňové bunky bez ničenia embryí. Súd rozhodol v prospech pacientov a európskych hodnôt – veda musí hľadať eticky prijateľné cesty, domnieva sa tiež nemecký znalec bioetiky Peter Liese. -jag-

Na Filipínach prišiel o život misionár, páter Fausto Tentorio

Filipíny 17. októbra (RV) – Na Filipínach zavraždili talianskeho misionára, pátra Fausta Tentoria. Mal 59 rokov a vyše 30 rokov pôsobil v tejto ázijskej krajine. O život prišiel po útoku dvoch neznámych páchatel'ov tesne pred odchodom na mesačné stretnutie kňazov diecézy Kidapawan. Miestny biskup Mons. Romulo de la Cruz k prípadu poznamenal, že „sa budú dožadovať objasnenia zločinu a postavenia zodpovedných pred súd“. -jak-

V Rožňave si pripomenuli výročie návštevy pápeža Jána Pavla II.

Rožňava 17. októbra (TK KBS) - Rožňavská diecéza bola 13. septembra 2003 svedkom historickej udalosti, keď ju navštívil so svojím sprievodom pápež Ján Pavol II. O osem rokov neskôr, 15. októbra, diecézu navštívil jeho zástupca - apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Mario Giordana. V tento deň spolu s rožňavským biskupom Mons. Vladimírom Filom, kňazmi diecézy a veriacimi z mnohých farností slávil slávnostnú svätú omšu v katedrálnom chráme Nanebovzatia Panny Márie v Rožňave, pri ktorej v diecéze ďakovali za dar blahorečenia blahoslaveného Jána Pavla II.

Hlavným celebrantom bohoslužby bol apoštolský nuncius Giordana. V homílii vyzdvihol osobnosť blahoslaveného Jána Pavla II., jeho túžbu navštíviť čo najviac miest vo svete a povzbudiť veriacich, aby sa nebáli svedčiť o Kristovi a zároveň veriacich povzbudil, aby sa vo svojich modlitbách a prosbách obracali práve na neho - blahoslaveného Jána Pavla II.

Martin Kerul

Biskup Viliam Judák slávil svätú omšu v Stoličnom Belehrade

Stoličný Belehrad /Maďarsko/ 14. októbra (TK KBS) - Pri príležitosti 153. výročia narodenia biskupa Dr. Otakara Prohászku, rodáka z Nitry, v pondelok 10. októbra 2011, navštívil nitriansky biskup Mons. Viliam Judák Stoličný Belehrad v Maďarsku, kde spolu s miestnym biskupom Mons. Antalom Spányim slávil slávnostnú svätú omšu. Biskup Judák vo svojej homílii priblížil život, dielo a odkaz biskupa Prohászku, ktorého proces beatifikácie sa v súčasnosti pripravuje.

„Od začiatku jeho kňazskej činnosti sa uňho prejavilo výrazné sociálne cítenie. 7. októbra 1883 si zapísal do svojho denníka: Príhovor prímasa vo mne vzbudil vedomie o utrpení a ťažkostiach dnešnej doby... Pomôž sebe, pomôž spolubratom a mnohým miliónom duší... Modli sa a trp vo svojej duši... Toto je plameň a horúca túžba v mojej duši... Pre takéto veľké ciele obetujem svoju dušu v tomto okamihu... Rozhodol som sa pre dielo siahajúce do večnosti. Budem to plniť až do poslednej bodky, do posledného dychu môjho života, po vyliatie poslednej kvapky. Tieto šľachetné predsavzatia sa usiloval plniť s veľkým oduševnením a obetavosťou,“ uviedol. O biskupovi Prohászki okrem iného tiež povedal, že sa mnoho modlil a neúnavne pracoval. „Svoje názory neskrýval, ale využil všetky možnosti, aby jeho činnosť pre dobro iných

bola úspešná. V akademickej oblasti prešiel všetkými stupňami: bol profesorom na gymnáziu, profesorom morálky, pastorálnej teológie a dogmatiky; v roku 1904 bol menovaný za univerzitného profesora. Bol riadnym členom Maďarskej akadémie vied. Mohli by sme povedať, že sa stal všetkým, čím len mohol byť. Pritom sa nechcel stať vedcom, ani filozofom, ani otcom ideológie, ani revolucionárom. Chcel byť apoštolom, ako o tom svedčia nielen slová, ale celý život. Ježiš nebol cisár, vedec, alebo umelec. Jeho programom nebolo vládnuť, ale slúžiť. Ľuďom nesľuboval blaženosť skrze múdrosť tohto sveta, hovorieval. Predstavoval Ježiša ako Božieho Syna a človeka zároveň, ktorý nosil v sebe Božie kráľovstvo a chcel ho sprostredkovať všetkým. Preto O. Prohászka chcel byť skutočným nasledovníkom Ježiša Krista. Usiloval sa o jedno: ohlasovať Krista a jeho evanjelium pre človeka 20. storočia. Urobiť ho zrozumiteľným a aktuálnym.“

Po slávnostnej svätej omši sa konal sprievod k hrobu Dr. Otakara Prohászku, kde modlitbou a položením venca pamätná slávnosť vyvrcholila.

Viliam Zemančík

Kňazi Žilinskej diecézy sa zišli na teologickom dni s biskupom Galisom

Nimnica, 20. októbra (TK KBS) - V kongresovej sále Nimnických kúpeľov absolvovali vo štvrtok 20. októbra v rámci permanentnej formácie kňazov, Teologický deň kňazi Žilinskej diecézy. Program začal spoločnou modlitbou liturgie hodín a príhovorom diecézneho biskupa Mons. Tomáša Galisa. Pripomenul v ňom dôležitosť času, ktorý by mal kňaz venovať spolubratom a sebe.

V prvom bloku prednášok predstavil kňazom riaditeľ Štátneho archívu pobočky v Čadci Drahomír Velička, PhD. cirkevné archívy, ich minulosť a výzvy do súčasnosti. Následne vo svojej prednáške riaditeľ biskupskej kúrie v Žiline Mons. Michal Baláž upozornil na starostlivosť o farské archívy. Druhý blok prednášok už patril cirkevnému právu a Mons. Tiborovi Hajdu, ktorý sa najskôr venoval cenzúram, rozvodu, rozluke a neplatnosti manželstva a po obedňajšej prestávke v treťom bloku upriamil pozornosť a pohľad na súdny systém v Katolíckej cirkvi, na administratívne úkony a rekurzy proti nim. Po skončení jednotlivých blokov prednášok nasledovali podnetné diskusie.

Ďalší teologický deň v Žilinskej diecéze sa uskutoční 24. mája 2012 opäť v Nimnici a bude zameraný na morálnu teológiu.

Peter Holbička

Kňazi Trnavskej arcidiecézy sa stretli na rekolekcii

Trnava 14. októbra (TK KBS) – V stredu 12. októbra sa na Arcibiskupskom úrade v Trnave uskutočnila rekolekcia kňazov a dekanov Trnavskej arcidiecézy. Program začal o 9.30 h spoločnou svätou omšou v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave, ktorú celebroidal pomocný trnavský biskup Mons. Ján Orosch, dekan a kňazi Trnavskej arcidiecézy. Po svätej omši nasledovali tri prednášky. V prvej z nich Ondrej Chvala, koordinátor pre mládež Trnavskej arcidiecézy priblížil konkrétne projekty a formy práce s mládežou v Trnavskej arcidiecéze. Predstavil i novootvorené Diecézne centrum mládeže v Bojničkách. Po jeho vstupe nasledovala prednáška sr. Bohdany Bezákovej CJ, koordinátorky projektu Slovenskej katolíckej charity „Pomoc obetiam obchodovania s ľuďmi“. Vo svojej prednáške s názvom: „Novodobé otroctvá“ priblížila aktuálne formy obchodu s ľuďmi, ktorým je odopieraná mzda, sú vydieraní a zneužívaní. Po obede priblížila doc. PhDr. Eva Klčovanská, PhD. z Katedry psychológie Trnavskej univerzity v Trnave vzťah a perspektívy pastorácie a psychológie.

Lucia Drábiková

Kňazi Prešovskej archieparchie na kňazskom dni v Bazilike v Ľutine

Ľutina 15. októbra (TK KBS) – Ani sychravé počasie neodradilo gréckokatolíckych kňazov od účasti na Kňazskom dni Prešovskej archieparchie, ktorý sa uskutočnil v piatok 14. októbra v Bazilike minor v Ľutine. Začali ho slávením archijerejskej svätej liturgie, ktorej predsedal prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ. Koncelebroval aj emeritný biskup Ján Eugen Kočiš.

V homílii sa kňazskému spoločenstvu prihovril o. Štefan Paločko, odborný asistent na Gréckokatolíckej teologickej fakulte Prešovskej univerzity. Hovoril o tom, že ľudí, ku ktorým sme poslaní, všeličo trápi. Často sa k nim pridávame aj my kňazi. Svojimi postojmi ich potom utvrdzujeme v tom, že šťastie závisí od vonkajšieho úspechu. „Žijeme vo falošnej predstave, že nepriaznivé okolnosti nás robia nešťastnými. My sme však medzi ľuďmi poslaní ako ohlasovatelia evanjelia, zvestovať Ježiša, ktorý prišiel riešiť náš skutočný problém, ktorým je hriech, sebeckosť, naviazanosť na seba. Aby sme mohli zakúsiť, že žijeme pod Božou vládou, že sme dedičmi nebeského kráľovstva.“

Veľmi oslovujúca bola pre kňazov prednáška diakona doc. Maxa Kašparů, ktorý im predostrel niekoľko ľudských trojuholníkov, aby boli dobrými lekármi, učiteľmi a pastiermi. Začal prvým trojuholníkom, ktorý sa týka Ježišovej pedagogiky. Prednášajúci ho nazval 3 pri-

teda príkaz lásky, osobný príklad a príbeh vyrozprávaný vždy v podobenstve. Ďalej napr. trojuholník dobro, krása, pravda. Alebo trojuholník empatia, akceptácia a autenticnosť a ďalšie, ktorých vysvetlenie vždy oživil svojimi skúsenosťami z praxe psychiatra ako aj pohľadom evanjelia. Pozval kňazov, aby boli ľuďom naplno k dispozícii, aby vedeli žasnúť, aby vedeli ľudí povzbudzovať, ďakovať im, lebo veľkým nebezpečenstvom dnešného človeka je komplex menejcennosti. To všetko prepasil s rodinou, o to skôr, že gréckokatolícki kňazi sú väčšinou ženatí. Hovoril o ľudskej tendencii milovať podmenečne, Boh však miluje ako prvý: „Ľudia majú radi človeka AŽ, ale Boh nás má rád UŽ!“

Po diskusii a obede vladyka Ján kňazom poďakoval za ich kňazskú službu. V krátkosti ich zoznámil s prípravným dokumentom Lineamenta na biskupskú synodu o novej evanjelizácii, ktorá sa bude konať v októbri budúceho roka v Ríme. Konkretizoval spôsob, ako majú kňazi vo farnostiach v rámci prípravy na jubileum príchodu sv. Cyrila a Metoda pravidelne jeden alebo dva dni v týždni ľudí katechizovať vychádzajúc z Katechizmu Katolíckej cirkvi. „Bude to obohatenie nielen pre veriacich, ale aj pre vás kňazov. Budete sa mať aj o čom vzájomne rozprávať a povzbudzovať“, povedal arcibiskup.

Vladyka zároveň ponúkol kňazom možnosť objednať si nielen pre seba, ale aj pre mladých vo farnostiach Katechizmus pre mládež YOUCAT. Pripomenul, že 4. novembra bude 10. výročie blahorečenia prešovského biskupa mučeníka Pavla Petra Gojdiča OSBM a rehoľného kňaza mučeníka Metoda Dominika Trčku CSsR. Pri tejto príležitosti bude v prešovskej katedrále v ten deň večer slávnostná svätá liturgia, na ktorej homíliu prednesie vladyka Ján Eugen Kočiš. Hovoril aj o viacerých iných záležitostiach týkajúcich sa kňazského života a služby. Kňazi sa rozišli do svojich farností a iných služieb v miestnej cirkvi po spoločnej modlitbe Molebeny k Presvätej Bohorodičke.

Lubomír Petrik

Bratislavský arcibiskup Zvolenský na oslavách gymnázia v Šaštíne

Šaštín 17. októbra (TK KBS) – Bratislavský arcibiskup a metropolita Mons. Stanislav Zvolenský sa v sobotu 15. októbra zúčastnil na oslavách dvadsiateho výročia zriadenia Gymnázia sv. Jána Bosca v Šaštíne. Vo svojom príhovore počas svätej omše arcibiskup vyjadril vďačnosť voči všetkým, ktorí toto gymnázium zakladali, udržiavali a udržiavajú pri živote až do dnešného dňa. Títo ľudia sa nespoliehajú iba na vlastné sily, ale s vierou si uvedomujú, že dobré dielo človeka Boh vždy podporí svojim požehnaním, uviedol arcibiskup Zvolenský.

Jozef Hal'ko

Veľtrhy sociálnych aktivít, netradičné oživenie v obchodných centrách

Bratislava, 20. október (TK KBS) - Fórum kresťanských inštitúcií (FKI) sa už po šiesty raz zapojilo projektom Veľtrh sociálnych aktivít do iniciatív organizovaných pri príležitosti Medzinárodného dňa za odstránenie chudoby. V priestoroch troch nákupných centier - Aupark v Bratislave, MAX v Trnave a Európa Shopping centrum v Banskej Bystrici sa stretli dva svety. Svet organizácií, ktoré sa bezprostredne dotýkajú sveta núdznych, so svetom relatívneho blahobytu.

„Tohtoročný Veľtrh sociálnych aktivít hodnotíme, ako úspešné podujatie. Vzbudil pozornosť nakupujúcich priamo v nákupných centrách a aj prostredníctvom médií poukázal na existenciu chudoby a zároveň vyzdvihol neúnavnú prácu organizácii, ktoré ju odstraňujú u nás i vo svete.“ uviedol František Neupauer, predseda Fóra kresťanských inštitúcií.

V spolupráci s mestami Bratislava, Banská Bystrica a Trnava sa 14. a 17. októbra formou panelovej prezentácie predstavilo viac ako 40 mimovládnych organizácií, ktoré pomáhajú núdzným a angažujú sa pri skvalitnení života deťom na ulici, v rómskych komunitách, bezdomovcom, týraným, osamelým matkám s deťmi v núdzi, rodinám v ekonomickej tiesni, migrantom, zdravotne hendikepovaným, sú nablízku starým a osamelým, venujú sa sociálnemu poradenstvu alebo rozvoju dobrovoľníctva.

Veľtrh sociálnych aktivít bol ďalším míľnikom Sociálnych dní, ktoré sa zavŕšia vedeckou konferenciou organizovanou Trnavskou univerzitou 10. a 11. novembra a medzinárodným podujatím - 86. Sociálnym týždňom Francúzska od 25. do 27. novembra v Paríži. V rámci sociálnych dní sa okrem Veľtrhu sociálnych dní uskutočnili aj ďalšie podujatia – Kongres Charity v Prešove, vedecká konferencia organizovaná teologickou fakultou v Košiciach a stretnutím charitatívnych a pro-sociálnych organizácií a iniciatív v Prešove.

Jozef Predáč

V Bratislave zasadala Rada pre rodinu KBS

Bratislava 14. októbra (TK KBS) – Členovia Rady pre rodinu Konferencie biskupov Slovenska (KBS) sa stretli na svojom pravidelnom zasadnutí v stredu 12. októbra v Bratislave. Pod vedením jej predsedu Mons. Milana Chautura, košického eparchu, sa venovali téme Rodina a slávenie. Rada pre rodinu KBS sa počas tohto roka za-

oberá oblasťami pastorácie, ktoré odporučil Svätý Otec Benedikt XVI. ako prípravu na VII. Svetové stretnutie rodín 2012 v Miláne na tému Rodina: práca a sviatok.

Po spoločnej modlitbe a zamyslení Jozefa Palušáka k hlavnej téme stretnutia Rodina a slávenie poukázal Peter Mášik vo svojej prednáške jednak na súčasného moderného človeka, ktorý si vytvoril voľný čas, ale stratil zmysel pre slávenie, jednak poukázal na nedeľu, ktorá je centrom slávenia - svätou omšou, ktorá v živote kresťanskej rodiny má prednosť pred akoukoľvek inou činnosťou. Správne slávenie nedele v rodine otvára rodinu pre službu iným, otvára ju k angažovanosti pre núdznych.

Témou slávenia v rodine sa podrobne zaoberajú aj tri z desiatich prípravných katechéz na VII. Svetové stretnutie rodín, ktoré do konca októbra budú uverejnené aj v slovenskom jazyku. Rada ich odporúča využiť vo farnostiach v adventnej príprave na Vianoce v rodinách a v rodinných spoločenstvách.

V ďalšej časti programu zasadnutia sa prítomní zaoberali propagáciou a organizačnou prípravou Svetového stretnutia rodín v Miláne 2012 pre rodiny zo Slovenska, možnosťou jeho prepojenia s aktivitami na Slovensku, konferenciou Rodina: práca a sviatok, ktorá sa uskutoční 21. októbra v Košiciach. Zaoberali sa aj otázkou nového štatútu rady na základe rámcového štatútu komisií a rád KBS; ustanovená pracovná skupina jeho návrh predloží rade na nasledujúcom zasadnutí.

Roman Seko predstavil projekt žilinského centra pre rodinu Rodinná knižnica, ktorý v krátkom čase ponúkne svoju službu rodinám. V rámci informácií z diecéz prítomní hovorili aj o Kurzoch prípravy na manželstvo, ktoré v niektorých diecézach už nadobudli svoju pravidelnú formu a využívajú metodické materiály kurzov.

Viera Václavová

Komisia pre klérus KBS zasadala v Badíne

Banská Bystrica, 21. októbra (TK KBS) – Členovia komisie pre klérus Konferencie biskupov Slovenska (KBS) zasadali v pondelok 17. októbra 2011 v Kňazskom seminári sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici - Badíne. Na zasadnutí odzneli informácie z jednotlivých teologických fakúlt a kňazských seminárov na Slovensku. Prehodnotili tiež stretnutie seminaristov z Česka, Moravy a Slovenska, ktorí sa zišli začiatkom októbra v moravskom Velehrade.

Predseda Komisie pre klérus Mons. Viliam Judák informoval o dokončenom Štatúte pre trvalý diakonát, ktorý sa v najbližších dňoch zašle na konečné schválenie na Kongregáciu pre klérus. Komisia pripravuje dokument o mimoriadnych rozdávateloch Eucharistie - akolytoch. Stretnutie seminaristov kňazských seminárov zo Slovenska sa uskutoční 1. mája 2012 v Nitre.

BÚv Nitre

V zariadeniach Gréckokatolíckej charity v Prešove pripravili Deň otvorených dverí

Prešov 17. októbra (TK KBS) - Dvere Sociálneho centra a Nizkoprahového denného centra ako aj susedného objektu, v ktorom sídli Nocľaháreň Efeta, Útulok Archa a Dom Charitas v Prešove, sa v piatok 14. októbra otvorili pre návštevníkov. Verejnosť si mohla prezrieť priestory oboch budov, zapojiť sa do športových aktivít či ochutnať vynikajúci guláš. Klienti súťažili v stolnom tenise a šachu, zahrli si kalceto a futbal. Na svoje si prišli aj deti, ktoré sa zapájali do všetkých aktivít. Rómske divadlo DIK spestrilo popoludnie svojim predstavením a na záver si všetci zatancovali. Denisa Považanová

Starostlivosť Milosrdných bratov o bezdomovcov ocenil primátor Bratislavy

Bratislava, 19. októbra (TK KBS) - Primátor Bratislavy Milan Ftáčnik navštívil 17. októbra v rámci plánovanej prehliadky organizácii pracujúcich s bezdomovcami, aj Domov svätého Jána z Boha na Hattalovej ulici v mestskej časti Bratislava - Nové Mesto.

Primátor zavítal do zariadenia s kapacitou sto miest po prvý raz. Oboznámil sa so samotným zariadením, jeho službami a zaujímal sa o podrobné fungovanie denného centra. Netajil sa záujmom efektívnejšie riešiť problémy mnohých ľudí bez strechy nad hlavou v hlavnom meste Slovenska. Uviedol, že návšteva v zariadení Milosrdných bratov predčila jeho očakávania. „Videl som, že v Domove sv. Jána z Boha vládne poriadok, systém, a je tu aj veľmi láskavý vzťah k bezdomovcom, ktorí sem prichádzajú, čiže som presvedčený, že Milosrdní bratia tu vybuodovali jeden dôležitý bod na mape zariadení, venujúcich sa tejto práci,“ povedal Ftáčnik.

Prior rehole Milosrdných bratov Ján Karlík O.H. vyjadril spokojnosť s návštevou primátora, od ktorej si sľubuje užšiu spoluprácu s hlavným mestom a ocenil jeho úprimný záujem o túto tému.

Domov svätého Jána z Boha, neziskovú organizáciu zriadila pred desiatimi mesiacmi Hospitálska rehoľa sv. Jána z Boha - Milosrdní bratia, ako denné centrum pre núdzných a ľudí bez domova.

Ľudia bez domova podľa riaditeľa Domova sv. Jána z Boha Jaroslava Valacha nepotrebujú súcit, pretože ten ich zraňuje. V zariadení dostanú klienti základné služby - stravu, možnosť oprat' si šatstvo, vymeniť bielizeň a iný odev. Nie všetci návštevníci zariadenia však využívajú všetky služby. Podľa Valacha sa priemerne denne potrebuje osprchovať 20 ľudí,

sedem až osem ľudí si denne operie veci, 19 ľudí si pýta čistú bielizeň, 50 až 90 klientov potrebuje stravu a osem ľudí sa zúčastňuje na aktívnych prácach. Pracovníci Domova sv. Jána z Boha už pomohli 12 klientom nájsť si prácu, ubytovanie a takto sa opäť zaradiť do života. „V blízkej budúcnosti by v centre radi poskytli klientom aj výraznejšiu duchovnú podporu, pomoc psychológa a chceli by rozšíriť aj možnosti pracovnej terapie, ktoré sú zatiaľ personálne i finančne limitované,“ uviedol. Andrea Eliášová

Pápežské misijné diela apelujú na podporu v misijných krajinách

Bratislava, 20. októbra (TK KBS) - Katolícka Cirkev slávi predposlednú októbrovú nedeľu Svetový deň modlitieb za misie.

Bratia a sestry,

23. októbra 2011 slávime Misijnú nedeľu. Je to čas modlitieb za misionárov, kňazov, rehoľné sestry a laikov, ktorí pracujú priamo v misiách a neraz aj za cenu nasadenia vlastného zdravia a života ohlasujú evanjelium ľuďom, ktorí o Kristovi ešte nepočuli. Svätý Otec v posolstve k tohoročnej Misijnej nedeľi nám pripomína, že: „svetový deň misií nie je len dajakým izolovaným okamihom v roku, ale predstavuje cennú príležitosť zastaviť a zamyslieť sa nad tým, či a ako môžeme odpovedať na misijné povolanie.

Okrem modlitieb za misie sme v tento deň pozvaní aj k solidarite s mladými spoločenstvami kresťanov, ktorí neraz v podmienkach krajnej chudoby bojujú o holé prežitie. Aj tu nás Svätý Otec vyzýva, aby sme na to nezabúdali a pripomína nám, že „nezáujem o časné problémy ľudstva by znamenal, že sme zabudli na učenie evanjelia o láske k trpiacemu a biednemu bližnému“.

V tomto roku našu pomoc pocíti približne 10 tisíc chudobných detí a sirôt v 20-ich školách z Afriky. Za finančné prostriedky z našich milodarov na misie sa postaví alebo opraví viaceré kostoly a kaplnky, 4 kláštory pre domorodé rehoľné sestry v Afrike, 10 pastoračných centier v afrických farnostiach, pomôžeme seminaristom v troch kňazských seminároch v Benine a Togu, podporíme výstavbu nového seminára v Albánsku a množstvo pastoračných, katechetických, charitatívnych a sociálnych projektov.

Pripojme sa preto o týždeň ku kresťanom na celom svete a podporme našich chudobných bratov a sestry v misijných krajinách, ktorí s nádejou očakávajú našu pomoc. Už vopred Vám chcem v mene Svätého Otca poďakovať za Vašu misijnú štedrosť, ktorou spoločne aspoň trochu zmiernime ťažkú situáciu našich trpiacich a biednych bližných v misiách.

ThLic. Viktor Jakubov, národný riaditeľ PMD na Slovensku

V Nitre zomrel honorárny dekan, Ján Kelemen

Nitra, 21. októbra (TK KBS) – Ján Kelemen (91), honorárny dekan, na odpočinku v Misijnom dome Matky Božej na Kalvárii, zomrel vo štvrtok 20. októbra. Žadušnú svätú omšu spojenú s pohrebnými obradmi bude sláviť Mons. Dominik Tóth v pondelok 24. októbra o 14:00 h vo farskom Kostole sv. Alžbety v Komjatiaciach. Informoval o tom Biskupský úrad v Nitre.

Ján Kelemen sa narodil 22. februára 1920 v Komjatiaciach. Kňazskú vysviacku prijal 12. júna 1949. Ako kaplán pôsobil v obci Neded (1949 – 1951), neskôr v Šuranoch (1951 – 1954) a v Bratislave /Tehelné pole/ (1954 – 1957). V rokoch 1957 až 1965 bol mimo pastorácie. Potom ako kaplán pôsobil v Sládkovičove (1965 – 1967) a Trnave – sv. Mikuláša (1967 – 1968). V rokoch 1968 až 1999 pôsobil ako administrátor farností Zbehy, kde bol neskôr aj farárom (1999 – 2002). V rokoch 2002 až 2006 vypomáhal aj v Komjatiaciach. Od roku 2006 bol na odpočinku v Komjatiaciach. V roku 2009 sa stal honorárnym dekanom. Od toho istého roka bol na odpočinku v Misijnom dome Nitra – Kalvária. **BÚv Nitre**

O vzdelávaní, cirkevných školách a cyrilometodskom jubileu v Marianke

Marianka, 20. októbra (TK KBS) - Budúcnosť vzdelávania v Európskej únii (EÚ) bola predmetom dvojdného seminára, ktorý sa 14. a 15. októbra konal v Exercičnom dome v Marianke pri Bratislave. V prvej časti seminára sa účastníci venovali najmä problematike vzdelávania, priorit vo vzdelávaní a perspektívam.

Druhá časť seminára reflektovala aj prípravu na jubileum cyrilometodskej misie – blížiacie sa 1150. výročie príchodu sv. Cyrila a Metoda na naše územie v roku 2013. Podpredsedníčka Združenia kresťanských pracovníkov v kultúre Emília Radimáková priblížila historické korene cyrilometodského dedičstva a ich odozvu v súčasnosti, pripomenula dôležité mená slovenskej kultúry - osobnosti, ktoré sa venovali či venujú tejto téme v oblasti umení.

Mária Paráková z odboru cirkevných a súkromných škôl Ministerstva školstva reflektovala vo svojej prednáške obsahovú reformu školstva u nás. Pedagogička Elena Bieliková prezentovala zahraničnú spoluprácu kresťanských pedagógov, Jana Brázdilová sa venovala

výchove k zodpovednej slobode a Mária Čačková referovala o výzvach súčasnosti zameraných na pedagógov a vychovávateľov. Na záver podujatia Anna Behulová, spoluorganizátorka podujatia a tajomníčka Združenia kresťanských pracovníkov kultúry informovala o niektorých ďalších podujatiach, ktoré sa uskutočnia v blízkej dobe k téme vzdelávania, multikulturalizmu a kresťanskej kultúry u nás. **Andrea Eliášová**

Charita v Nitre pripravila viaceré aktivity o význame hospicovej starostlivosti

Nitra, 16. októbra (TK KBS) – Zvýšiť povedomie verejnosti o význame hospicov bolo cieľom viacerých aktivít, ktoré od 12. do 15. októbra pripravili v Nitre Diecézna charita Nitra a Hospic - dom pokoja a zmiery u Bernadety. Akcie zorganizovali pri príležitosti Medzinárodného dňa hospicovej starostlivosti a Týždňa boja proti bolesti. Projekt Naplňme dni životom obsahoval rôzne podujatia, ktoré priblížili ľuďom problematiku starostlivosti o chorých v Hospici – dome pokoja a zmiery u Bernadety v Nitre.

Organizátori zároveň vyzývali verejnosť k aktívnemu postoju, aby sa ako dobrovoľníci zapojili do vytvorenia dôstojných podmienok pre ľudí v záverečnom štádiu života v duchu myšlienky „Keď už nie je možné naplniť život dňami, môžeme aspoň naplniť dni životom!“. Prvá zo sprievodných aktivít mala názov Vôňa domova – koláčik z hospicu. Od 12. do 14. októbra inštalovali jej organizátori v štyroch nákupných centrách propagačné pútače. Dobrovoľníci tiež rozdávali koláčiky z hospicu a informovali o význame hospicovej starostlivosti a možnosti stať sa dobrovoľníkom v hospici. Koláčik symbolizuje vôňu domova a búra zbytočné bariéry a predsudky, ktoré v nás staroba a choroba vyvoláva.

Ďalším podujatím bol deň otvorených dverí v Hospici - dome pokoja a zmiery u Bernadety. Aktivity vyvrcholili benefičným koncertom pre Hospic. Pod záštitou nitrianskeho diecézneho biskupa Mons. Viliama Judáka a prezidentky Ligy proti rakovine Evy Sirackej sa uskutočnil 15. októbra v Piaristickom kostole v Nitre. Vystúpilo na ňom sláčikové kvarteto Ad Gloriam Dei. Výťažok z koncertu bude určený na podporu Hospicu v Nitre. Tento projekt sa uskutočnil vďaka grantovému programu Zelená pre seniorov Nadácie Orange. **Katarína Mičiaková**